Medlemsblad for
Nordisk Folkebåd

Nr. 1 - 2021
Maj - 50. årgang

FOLKEBÅDS NYT

SILVER-RUDDER

VAR EN MENTAL STYRKEPRØVE FOR 25-ÅRIGE PETRA JØRS

FOLKE-BÅDEN

HAR SENDT MORTEN HENRIKSEN TILBAGE TIL BARN-DOMMENS BUGT

LIVET SOM UNG

I FOLKEBÅDEN BYDER PÅ UNIKKE OPLEVELSER, FORTÆLLER AARHUS-SEJLER

Foto: **Jens Lindholm**

FOLKEBÅDS NYT

Redaktør
Anders Kongstad
kongstad@gmail.com

Grafisk designer
Michael Belvad
mbelvad@gmail.com

Fotografer
Peter Brøgger
Jens Lindholm

Journalister
Kristian Jørgensen
Stephanie Kjær
Daniel Tidemann

Dansk Folkebådsklubs bestyrelse:

Formand
John Wulff
Grønnegården 204,
2670 Greve
Tlf.: 21 91 06 56

Kommunikationsudvalget

Pressechef
Petra Jørs

Sociale Medier
Caroline Kold
Julie Kold
Peter Brøgger

Rådgivere
Flemming Kold
Carl-Otto Hedegaard
John Wulff

Tryk
Clausen Grafisk

Papir
Bladet er trykt på papir fra Papyrus.

Omslag: Trykt på MultiDesign® Original White 240 g/m²
Indhold: Trykt på MultiDesign® Original White 130 g/m²

INDHOLD

4 FRA BISCAYNE BAY TIL KERTEMINDE BUGT

8 LASSES FORTÆLLING: SÅDAN ER LIVET SOM UNG I FOLKEBÅDEN

13 DEL 1: FORVENTNINGER TIL 2021-SÆSONEN

16 HENRIK KOLDS DØTRE HAR OVERTAGET STYRINGEN

18 DEL 2: FORVENTNINGER TIL 2021-SÆSONEN

20 STOR GUIDE: SÅDAN VEDLIGEHOLDER DU DIN ALU-RIG

24 25-ÅRIGE PETRA JØRS DELTOG I SILVERRUDDER: HER ER HENDES BERETNING

Forsidefoto
Jens Lindholm

LEDER

Så er vi rigtig godt i gang

Alle de tiltag, som bestyrelse og udvalg har knoklet og pudset på, er nu sat i værk. Vores nye blad ,som er teaseren til det hele, ser I her i dag. Vi i bestyrelsen er vældig tilfredse med udvalgenes arbejde. Har I prøvet vores Facebook-gruppe? Find den på Facebook ved at søge på "Folkebåds sejler". Den er peppet op med Peter Brøgger som ankermand og vagthund, således at vi ikke havner i uføre.

Kold-pigerne er kommet igennem med opsætning af en Instagram-profil, så vi alle kan få glæde af de fede billeder, der bliver lagt op af os og vores oplevelser. Profilen kan findes på Instagram ved at søge på "danskfolkebaadsklub".

Det største i alle de her nye tiltag, er nok vores nye hjemmeside - stort og fantastisk stykke arbejde, der er blevet frembragt her! Alle de gamle artikler, staldfiduser og how to do it, ja, næsten alt er kommet med over på de nye sider, og nu er hjemmesiden mere brugervenlig og nutidig. I kan se resultatet på folkebaad.dk.

Vores endnu mere nystartede sponsorudvalg er kommet fantastisk fra start og har allerede fundet gode sponsorer til os, fantastisk!

Trist nyt, men håb forude

På kapsejladssiden er jeg bange for, at vi ikke kommer rigtig godt i gang med de større arrangementer førend DM.
Det, der skulle have været det første store stævne, Håndværker Cup i Jægerspris, er blevet udsat til d. 19 .- 20. juni.

Heldigvis må vi jo nu samles op til 30 både, hvis altså der er fuld bemanding m/k. Så aftenernes lokale verdensmesterskaber ser ud til at være reddet for nu.

Sundby Sejlforening, som arrangerer vores DM i år, har lovet os gode faciliteter. Et stort telt at være i samt en strategi om at samle os så godt som muligt i havnen. Banerne bliver det bedste sted, der findes på Øresund. Farvandet er perfekt, dommere og Sundby Sejlforening vil gøre deres for, at banerne er optimale, mens det gode humør og vejret, tja - det kommer folkebådssejlerne selvfølgelig med.

Noget andet nyt - Fyn Rundt afholdes fra 4. - 6. juni og er altså derfor gennemført, når dette blad lander i din sejlklub. Fyn Rundt er af bestyrelsen udvalgt til at være årets uofficielle DM i distancesejlads. Folkebådene har deres egen "før de andre"-start og kan således nyde både sejlads, vand, landskaber, vejret og nogle af de andre bådtyper - hvis de kan nå os :-)

Med håb om medbør til os alle i både tur- og kapsejladssegmentet.

Vi ses på vandet til en forhåbentlig fantastisk 2021-sæson

John Wulff, formand i Dansk Folkebådsklub

FOLKEBÅDEN

har sendt Morten Henriksen tilbage til barndommens bugt

Morten Henriksen har som professionel sejlsportsaktør rejst verden rundt og kæmpet mod de bedste i flere forskellige klasser. Derfor kom det også som en overraskelse for mange, da han pludselig var at finde ved et klassemesterskab i Folkebåden. Årsagen skal findes i mere end bare sejlads.

af **Kristian Jørgensen** foto: **Jens Lindholm** og **Peter Brøgger**

Morten Henriksen hår hånden på roret, mens Folkebåden glider smidigt gennem vandet på Kerteminde Bugt. Han spejder sig omkring. Noget må være galt, tænker han denne sommerdag i 2019.

Med mange års erfaring fra blandt andet Snipe, Soling, Etchells, Matchrace og Melges 24, er han vant til høje knob, brusende bølger og hurtige hænder på rig, reb og ror.

Morten Henriksen kigger sig omkring, mens de sydfynske bølger rammer bådens side. Og så går noget op for ham.

"Jeg finder ud af, at der ikke er noget galt. Folkebåden sejler bare langsomt," siger han med et grin og et glimt i øjet.

"Hvis man skal sige det lidt pænt, så er det ikke fordi, at man ved at sejle Folkebåd får krill-ler i maven på samme måde, som når man prøver Rutschebanen i Tivoli. Folkebåden er en jævnt kedelig båd at sejle, men - og det men er rigtig stort - Folkebåden har givet mig nogle helt, helt andre oplevelser, som jeg ikke har haft i andre bådtyper," tilføjer Morten Henriksen.

I 2020 vandt han et klassemesterskab i Folkebåden, og han er bestemt ikke færdig med klassen, slår han fast.

Den lange sejlerkarriere

Der skulle gå en del år, før den i dag 53-årige Morten Henriksen stiftede bekendtskab med Folkebåden.

Spoler vi tiden helt tilbage, så startede sejlerkarrieren, da han som 6-årig fandt sig selv i en Optimistjolle, som hans far havde bygget til ham i familiens garage. Det blev startskuddet til tusindvis af timer på vandet.

"I hele min barndom og ungdom var Kerteminde Sejlklub omdrejningspunktet for mig og min familie," forklarer han.

Og Morten Henriksen fandt hurtigt ud af, at han havde flair for sejladsen.

Han var med til flere verdensmesterskaber og nordiske mesterskaber i Optimistjollen, ligesom han vandt et holdmesterskab og blev nummer 2 til et individuelt mesterskab.

Dernæst fulgte et sidespring til Europajollen og X79, indtil muligheden for at sejle Soling opstod. Og her var det ikke hvem som helst, der ventede på kapsejladsbanerne.

Kamp om OL-pladser

En ung Jesper Bank havde nemlig også besluttet sig for at satse på Soling-klassen.

I 1988 spurgte den senere sejlsportslegende, om Morten Henriksen ville være hans sparringspartner op mod OL i Seoul. Svaret var ja.

Jesper Bank vandt bronze i Korea, hvorefter han og Henriksen begyndte at konkurrere om at komme med til de olympiske lege i 1992.

"I de fire år op til OL i Barcelona kørte vi Europa tyndt og sejlede så meget, som vi overhovedet kunne. Desværre var Jesper Bank

Foto: **Jens Lindholm**

bedre end os, og vi kom derfor ikke med til legene. Men vi nåede et niveau, hvor vi var nummer 3 på verdensranglisten. Desværre fungerer sejlads ikke helt som ved 100 meter-løb, hvor der eksempelvis sagtens kan være tre amerikanere med til OL," konstaterer Morten Henriksen, der senere kunne se Bank vinde OL-guldet.

Sliddet har dog alligevel betalt sig, lyder det.

"I de år, hvor jeg konkurrerede med Jesper Bank, sugede jeg enormt megen viden til mig omkring kompetitiv sejlads - både taktisk og teknisk. I den periode gik det for alvor op for mig, hvordan man konfigurerer en rig, ændrer faconen i et sejl og hvordan hele opsætningen har betydning. De fire år gav mig et meget højt basalt niveau i forhold til at sejle kapsejlads," siger han.

Et tilfældigt opkald

Soling blev et springbræt til Matchrace, en disciplin, som Morten Henriksen mestrede i en sådan grad, at han vandt Europamesterskabet i 1994, ligesom flere Danmarksmesterskaber blev føjet til CV'et.

Men i 2000 endte han i et livslimbo. Om sommeren havde han kommenteret sejlsport for TV 2, men da bølgerne havde lagt sig, blev der helt stille. Han havde intet job. Sejlerkarrieren var mere eller mindre sat på hold. Han havde dog en uddannelse som folkeskolelærer i rygsækken, men den tilværelse trak ikke synderligt. Derfor begyndte tankerne at køre: Skulle han nedprioritere sejlsporten og tage et regulært lønmodtagerjob?

Men så - ud af det blå - skete noget uventet.

"Jeg sidder og ynker og har ondt af mig selv, men så ringer telefonen," husker Morten Henriksen.

I den anden ende af røret var amerikanske John Kostecki, der har vundet 10 verdensmesterskaber i forskellige klasser, fået sølvmedaljer ved OL og sejlet America's Cup samt Volvo Ocean Race.

"Jeg har et job til dig, som du måske vil finde interessant. Kom til Hamborg og lad os tage en snak," lød det fra John Kostecki.

Morten Henriksen fik tilbudt et job som Matchrace-manager, hvor han skulle opstøve talenter i Tyskland med potentialet til at sejle Americas Cup.

Det var hans første deciderede professionelle job i sejlsport, hvor han var lønnet og arbejdede fuldtid. Det blev startskuddet til en mangeårig karriere som konsulent, træner, professionel sejler og taktiker for hold i hele verden i mange forskellige bådtyper, som stadig varer ved i dag. Hans hverdag er i dag delt op i to spor: Sejlads på den ene side og arbejdet som erhvervscoach og parterapeut på den anden side.

Folkebåd med familien

Morten Henriksen har et hektisk og privilegeret sejlerliv, hvor han får penge for at rejse verden rundt og konkurrere med nogle af de bedste.

Derfor var der muligvis nogle, der undrede sig, da han begyndte at sejle Folkebåd. Han indrømmer dog gerne, at det ikke var en del af nogen større masterplan.

"I sommeren 2019 læser jeg tilfældigt, at der er Fynsmesterskaber i Folkebåd i Kerteminde. Lige den weekend har jeg heller ikke nogle planer, og så spørger jeg min kone, som jeg sejlede Snipe med i begyndelsen af 90'erne, om hun ville være med til at sejle, hvis vi kunne låne en båd. Det siger hun ja til, og det gør en af mine voksne døtre også. Det var nye toner, for alle mine børn er endt med at spille tennis i stedet for at sejle," siger Morten Henriksen.

Det lykkedes ham at låne en båd fra Faaborg, og så var familien i gang. De får sejlet nogle sejladser, hvor resultaterne er noget blandede. Men de finder det tilpas sjovt til, at de køber deres egen båd.

Et frirum

Siden har Morten Henriksen kun skruet op for aktiviteterne i Folkebåden

En central årsag er fællesskabet og det sammenhold, han får med sin familie, venner og andre folkebådssejlere.

"Det sjove ved at sejle Folkebåd er ikke glæden ved at sejle en båd, der er lynhurtig eller at lykkes med en masse manøvrer, der sidder lige i skabet. Det sjove er at være sammen med mine venner og familie og snakke om sejlads, men også alt muligt andet," siger han.

At sejle Folkebåd giver også Morten Henriksen et tiltrængt frirum.

"I mit arbejde taler jeg fra tidlig morgen til sidst på eftermiddagen med rigtig mange mennesker, som er i en svær periode af deres liv. Man går igennem meget gråd og tænders gnidsel i løbet af dagen, og så er det rart at komme ud og få noget frisk luft," siger han.

Foto: **Peter Brøgger**

Socialt sammenhold i barndommens bugt

Morten Henriksen oplever, at der er en helt speciel stemning, der omgiver miljøet omkring Folkebåden. En mere afslappet stemning, hvor albuerne er mindre spidse.

"Jeg har oplevet andre klasser, hvor man generelt lever i sin egen lille verden. Man spiser kun med sit eget hold og bruger ingen tid med de andre. Det er stik modsat i Folkebådsklassen. Her er det mit indtryk, at det er en stor familie, hvor man bruger tid sammen og hjælper hinanden, og det tiltaler mig," siger han.

Derudover giver det at sejle Folkebåd en anledning til at genopdage Kerteminde Bugt, som Morten Henriksen ellers nær havde glemt.

"Folkebåden sender mig tilbage til min barndom. De seneste 10 år har jeg sejlet mere på Biscayne Bay i Miami, end jeg har sejlet i Kerteminde Bugt. Og at komme ud og sejle på Kerteminde Bugt igen og lære den at kende, har været helt fantastisk," siger han og peger på, at det gode selskab også spiller en rolle.

"Det er skønt at sejle med mine gamle sejlervenner. Vi er godt nok alle blevet ældre og gråhårede, men det er de samme gode mennesker. Det har været sjovt at være sammen med dem igen, sidde sammen i klubhuset efter en sejlads, få en pilsner og fortælle røverhistorier," siger han.

Kamp om klassemesterskabet

I sommeren 2020 deltog Morten Henriksen i klassemesterskabet i Folkebåd. Det var oprindeligt meningen, at han skulle have sejlet med sine tvillingedøtre og kone, men de sprang over, da der var optræk til meget vind.

I stedet sprang gasterne Kasper Helweg-Larsen og Marc Wain til. Og det gjorde de med stor succes. I båden Nefertiti, DEN 1152, udklasserede de konkurrenterne ganske suverænt.

Og når det igen bliver sommer og corona-restriktionerne måske tillader at sejle et regulært Danmarksmesterskab, så regner Morten Henriksen med at være med i feltet. Denne gang med tvillingedøtrene og formentligt også en fjerdemand i skikkelse af Marc Wain.

"DM er jo klassens største begivenhed, og det er fedt, at alle folkebådssejlere, der kan lide at sejle kapsejlads, kommer. Men det er ikke kun sejladsen. Det handler i lige så høj grad om de mennesker, man møder, og de samtaler, man har over en kold pilsner," siger Morten Henriksen. ∎

"Mit råd til andre, som gerne vil i gang med at sejle Folkebåd, er at hive fat i nogle fra sejlklubben, så man kan komme med ud og sejle og prøve det. Jeg er helt sikker på, at de fleste gerne vil give en tur. Det gør jeg i hvert fald gerne, hvis der er nogle interesserede.
"Jeg tror, at rigtig mange får en aha oplevelse."

UNG I FOLKEBÅD

Lasse kommer tættere på naturen og elementerne på Folkebåden

Lasse Hinrichsen og hans familie bruger Folkebåden til at sejle kapsejlads, men også til ferie. Det er en god måde at koble fra på, og han kan bruge mange timer på at kigge ud i horisonten: "Når man er på vandet, kan man hverken gøre fra eller til," fortæller han.

Af **Stephanie Kjær** Foto **Peter Brøgger**

Nærheden med naturen. Friheden. Farten. Stemningen på havnen. Teknikken.
Det er noget af det, som Lasse Hinrichsen elsker ved at sejle Folkebåd.

34-årige Lasse er i dag en habil sejler, der ligger nogenlunde midt i feltet i Aarhus Folkebådsklub, hvis han selv skal beskrive det. Sejlsport er dog langt fra noget, som han har dyrket hele livet, og han købte sin egen Folkebåd uden at vide det store om at sejle den.

Derfor er hans opfordring til andre, der overvejer at sejle Folkebåd, også klar:
Bare spring ud i det. Du skal nok lære det.

Han startede nemlig selv med at sejle i 2013, da han som 26-årig købte sin første båd. En Albin Vega 27, der af Lasse beskrives som "en campingvogn på vandet." Han har windsurfet, siden han gik på efterskole, men ellers købte han båden uden at have den store erfaring med at sejle.

"Jeg tænkte, at jeg nok skulle lære det, og det gjorde jeg også ved bare at kaste mig ud i det," siger Lasse Hinrichsen.

Og det gjorde han. Lasse forvandlede Vegaen til sit hjem i hele to år og lærte at sejle den. Det er tydeligt, når man taler med ham, at han er typen, der springer ud i ting og godt kan lide at udfordre sig selv. Det skræmmer ham ikke at komme ud af sin comfort zone.

Elementerne kom tættere på

Det var først et par år efter, Lasse fik Vegaen, at han havde sin første oplevelse med Folkebåden. Det var hans kæreste Pi og hendes familie, der introducerede ham for denne del af sejlsporten. Han husker tydeligt første gang, hun tog ham med ud på tur i familiens Folkebåd på en smuk og solrig sommerdag.

"Det var en sommer med let luft. På Folkebåden fik jeg en god fornemmelse for at sejle, så det var bare virkelig fedt at mærke vandet og vinden," fortæller han.

I modsætning til en Albin Vega, er man i Folkebåden meget tæt på havet og bølgerne, der skyller ind over båden på de blæsende dage.

Kort efter den første tur, var han til sin første kapsejlads med Pi.

"Det var fantastisk! Da fattede jeg virkelig, hvad det gik ud på, og hvordan man f.eks. ikke sejler den godt," fortæller han om oplevelsen i 2015 - samme år, hvor han solgte Vegaen.

> Der var bare rigtig god hjælp at hente i klassen, og man føler sig virkelig som en del af den fra første dag"

"Det er lidt sjovt. Folkebåden er lidt en kontrast til andre både, for det er en klassisk båd, der er designet i 1942, så det svarer lidt til at køre ræs i en Citroën 2CV. Det er en virkelig fed båd."

Måtte bare eje sin egen

Lasse og Pi holdt en pause fra hinanden et stykke tid efter, og da det skete, måtte Lasse bare eje sin egen Folkebåd, nu hvor han ikke længere kunne sejle med Pis familie. Det var i 2016. Han havde solgt Vegaen et år forinden, og endnu en gang sprang han ud i noget, som han ikke kendte til i forvejen.

Der blev derfor bladret gennem Den Blå Avis og andre platforme for at finde den helt rigtige Folkebåd. Han fandt en kandidat og ringede så til Bent, som er kendt i sporten, fordi han kender alle folkebådssejlere og registrerer alle bådene..

"Bent vidste det hele, så han hjalp mig med at sikre, at det var et godt køb. Der var bare rigtig god hjælp at hente i klassen, og man føler sig virkelig som en del af den fra første dag," fortæller han.

Lasse Hinrichsen var ikke nervøs for at kaste sig ud i et nyt bådeventyr, selvom han ikke vidste noget om at eje en Folkebåd og kun havde begrænset erfaring med at sejle den.

"Det går igen i sejlermiljøet, at folk er meget hjælpsomme. Jeg har derfor primært lært at passe min båd ved at tale med andre på havnene. Når bådene står på land, står de tæt på hinanden, og det er derfor nemt lige at gå hen til de andre og se på, hvordan de gør. Det koster højst en øl eller ekstra tid, fordi de fortæller anekdoter fra deres tid i sporten," siger han og fortsætter:

"Man kan nemt få hjælp og inspiration fra de andre."

Og ikke nok med det, så er Folkebåden til at betale i forhold til mange andre bådtyper. Han fik selv sin "meget billigt" - for omkring 35.000 kr., og den koster samtidig ikke en formue i drift. Især hvis man går flere sammen om den, som Lasse foreslår.

LASSE HINRICHSEN

Er 34 år

Bor i Skæring ved Aarhus
Arbejder med marketing for West Wind
Købte sin Folkebåd i 2016
Sejler Folkebåd i Aarhus Sejlklub

Foto **Privat**

Det kriblede i ham

Folkebådssejlads er derfor blevet en stor del af Lasse Hinrichsens hverdag gennem årene. Han har trænet to gange om ugen de seneste år med undtagelse af 2020, hvor coronapandemien ramte og træningerne blev aflyst.

I begyndelsen var han også gast på andre folkebådsbesætninger, selvom han havde sin egen. Det gav den unge folkebådssejler mulighed for at lære en masse om trim og taktik.

"Det er meget inspirerende. Det kriblede i mig hver morgen, da jeg skulle til træning i løbet af mit første år i klassen. Både af glæde og spænding, fordi jeg vidste, at jeg ikke var så erfaren i det her," fortæller han.

Det fede ved Folkebåden er, ifølge Lasse, at man kan komme hurtigt i gang, også selvom man ikke har den helt store tekniske viden.

"Den er i sin grundform rimelig simpel, men den er også kompliceret, hvis man skal sejle den rigtig, rigtig godt. Så kræver det træning," fortæller han.

Det største stævne, Lasse har deltaget i, var Guldpokalen i Aarhus i 2019.

"Der var 50 både på startlinjen, så det var nervepirrende, men det betød også, at jeg virkelig lærte noget," fortæller han.

Folkebåden er også babyvenlig

I 2019 skete der dog noget, som har vendt op og ned på Lasse liv. Han er blevet far til lille

Bjørn. Det betyder, at hans engagement i folkebådsklassen nok kommer til at ændre sig.

Men så er det jo heldigt, at Folkebåden kan bruges til meget mere end kapsejlads. Lasse og Pi har både været på ferie i Folkebåden alene, med deres venner og efter Bjørn er kommet til verden, har han også været med. Lasse Hinrichsen håber da også på, at han med tiden kan være med til at give Bjørn et lille skub på vejen til at blive glad for sejlads som hans far – uden at presse ham.

"Folkebåden er også ret babyvenlig, da den har et dybt cockpit. Så det er lidt som en kravlegård, og så længe han er dernede, vælter han ikke over bord."

Folkebåden giver ro

Mens en Albin Vega er en campingvogn på havet, så er Folkebåden at sammenligne med en camplet, mener Lasse Hinrichsen,.som sammen med Pi har prøvet at være på sommerferie i tre uger i Folkebåden. Det giver en ro at sejle af sted og være fuldt til stede i øjeblikket.

"Vi sejlede f.eks. Fyn rundt. Det var den klassiske sommerferie. Det at komme ud og lægge mobilen væk på lydløs og bare sidde og mærke elementerne, det er virkelig rart. Det er lige meget, hvem der ringer, for man kan ikke gøre fra eller til, når man er ude på vandet."

Selvom Lasse i perioder døser helt væk ude på det åbne hav, så kan han ikke holde sig fra at træne lidt og justere på trimmet.

"Jeg kan ikke lade være med at prøve at sejle båden godt, og jeg skal altid lige prøve at optimere en lille smule. Det er sjovt," fortæller han.

Den danske sommer ved vandet og hyggen i havnene er heller ikke noget, som den unge folkebådssejler vil være foruden.

"Under corona er der jo også kommet meget fokus på at komme ud i naturen i Danmark. Her kan Folkebåden bare rigtig meget," siger Lasse Hinrichsen og fortsætter:

"Samtidig er det også bare en sindssyg billig måde at holde ferie på, og vi har ikke lyst til andet, selvom vi har råd til det. Jeg har ikke lyst til at tage en uge til Italien, for det kan man sgu altid gøre." ▮

NIKOLAI KOLD

"Alt det, der hører med til at sejle, har jeg savnet"

Coronakrisen har fået Nikolai Kold til at værdsætte traditionerne omkring sejlsporten endnu mere, og han kan ikke vente med at komme i gang med sæsonen.

Af **Daniel Tidemann**

Forventningsglæden er ikke til at tage fejl af. De lyse sommernætter, de intense kapsejladser, de kolde øl og ikke mindst det sociale. Nikolai Kold glæder sig mere end nogensinde til at komme på vandet igen. For efter et år med coronarestriktioner og et amputeret stævneprogram, er det blevet ekstra tydeligt for den 30-årige Kerteminde-sejler, hvorfor Folkebåden har så stor betydning for ham.

Fællesskabet er savnet

Noget af det, Nikolai ser mest frem til ved sæsonen, er at kunne dyrke det sociale med alle dem, han kender fra sejlsporten.

"Jeg glæder mig til festaftenerne, og jeg glæder mig til at sidde og drikke nogle øl i båden om eftermiddagen," fortæller Nikolai Kold.

I virkeligheden glæder han sig faktisk til, at tingene vender tilbage til normalen, for det sociale er en stor og vigtig faktor for Nikolai.

"Alt det, der hører med til at være ude og sejle, har jeg savnet. Jeg glæder mig bare til at komme ud på vandet og få en masse gode timer - både i fællesskab med besætningen, men også dem, man ikke har fået set så meget til i snart halvandet år. Det trækker bare helt vildt."

Klar til sæsonstart

Sæsonen starter for alvor den første weekend i maj, hvor det første ranglistestævne afholdes. Træningen sidste år har været meget knap, men han satser på, at han med sin besætning kan gøre en god figur.

"Guld bliver det nok ikke til, men vi vil jo gerne ud og lave nogle gode placeringer fremme i feltet. Vi har ikke fået trænet meget det seneste år, så vi skal nok lige genfinde formen," fortæller Nikolai.

Besætningen er allerede på plads, og Nikolai Kold er klar til endnu en sæson i Folkebåden i velkendt selskab.

"Jeg sejler sammen med min far og min søster. Det er altid os, der sejler sammen. Det har vi gjort siden 2017, så det er 4. sæson vi skal i gang med nu."

ERIK KØSTER

Erfaren senior er klar til endnu en sæson i Folkebåden

Den 77-årige Erik Køster glæder sig til igen at komme ud og sejle kapsejladser i Folkebåden, hvor han ofte er med fremme i forreste halvdel af feltet.

Af **Daniel Tidemann**

"Jeg glæder mig virkelig til at komme i gang med at sejle kapsejlads igen, for det er jo simpelthen det, der tæller for mig. Det bliver godt at komme i gang og møde alle kammeraterne."

Sådan lyder de forventningsfulde ord fra den 77-årige folkebådssejler Erik Køster, som allerede har sigtekornet rettet mod sæsonens første store begivenhed.

"Det første mål er stævnet i Jægerspris, hvor Håndværkercuppen afholdes," siger Erik Køster, som dog ikke er sikker på, at han kan tage guldet til det stævne.

"Jamen, jeg går jo efter guldet, men jeg er også nødt til at være lidt realistisk. Mange unge og dynamiske mennesker er heldigvis begyndt at sejle Folkebåd. De står jo på spring, og det er glædeligt at se," siger Erik Køster, som repræsenterer Kerteminde Sejlklub.

Corona var et kæmpe benspænd

Ligesom mange andre steder i samfundet, har coronakrisen også haft konsekvenser for Erik Køster og hans besætnings planer for kapsejlads i løbet af det seneste år.

"Corona spændte jo virkelig ben for vores planer, fordi en af mine gaster har fået en nyretransplantation, så han var meget nervøs for at få covid-19. Det gjorde, at vi blev nødt til at melde afbud til klassemesterskabet."

Udover klassemesterskabet, gik også mange andre spændende stævner tabt i svinget.

"Hele foråret var jo ødelagt grundet corona. Det var jo kun de lokale kapsejladser, som vores formand og dommerpanel gjorde meget for at holde i gang," lyder det fra Erik Køster.

CECILIE HANSEN

Folkebåden er det perfekte afbræk fra studiet

Cecilie Hansen bruger langt de fleste af sine vågne timer på at skrive sit speciale i psykologi, men når bøgerne smækkes i, nyder hun at komme ud og sejle i Folkebåden.

Af **Daniel Tidemann**

23-årige Cecilie Hansen er til daglig psykologistuderende ved Aarhus Universitet og er lige nu i gang med at skrive sit speciale.

Hun bruger derfor mange timer med hovedet begravet i både bøger og computerskærm, men i Folkebåden har hun mulighed for at skifte metode og teori ud med vindspring og skiftende vejrforhold. Alt sammen noget, der er med til at give mindeværdige oplevelser,

"Jeg elsker at komme ud og sejle og få vind og vand i ansigtet. Det giver virkelig en dejlig fornemmelse at kunne lade de ting, der er på land blive på landet, og så bare komme ud og være til stede i nuet og få noget frihed."

Cecilie har været på vandet, siden hun var et halvt år gammel, så sejlads har altid været en vigtig del af hendes liv. Hun nyder at komme ud at sejle og være sammen med de mennesker, hun holder af.

"Selvom man kun har været på vandet i en time eller to, føles det altid som om, man har været væk meget længere. Det giver mig et mentalt frirum," fortæller Cecilie Hansen.

Både kapsejlads og tursejlads kan noget

Selvom Cecilie elsker de mange kapsejladser i Folkebåden, har tursejlads også en helt særlig plads i hendes hjerte.

"Jeg sejler en del tursejlads, og det har jeg sådan set gjort, siden jeg var helt lille. Da sejlede jeg tit rundt i Danmark med min onkel i hans Folkebåd, og det skal vi da helt bestemt også i år," siger Cecilie Hansen.

På trods af, at Cecilie nyder at sejle tursejlads med familie og venner, glæder hun sig også til at komme ud på kapsejladsbanerne igen.

"Jeg håber, at vi kan komme ud til nogle stævner og sejle en masse kapsejlads. Jeg vil selvfølgelig gerne være med til så mange kapsejladser som muligt, og den del glæder jeg mig også rigtig meget til," fortæller Cecilie Hansen.

HENRIK KOLD

FANDT VARMEN I SEJLSPORT

Stafetten
er i denne udgivelse givet til **Henrik Kold**

Henrik Kold giver stafetten videre til Kristian Hansen, Kolding Sejlklub. Læs artiklen i næste magasin

Henrik Kold fra Kerteminde Sejlklub reflekterer over et liv på vandet. Sejlsporten har budt på meget, men først og fremmest har den givet ham fantastiske venskaber og oplevelser, han aldrig glemmer.

Af **Daniel Tidemann**

65-årige Henrik Kold har bogstaveligt talt været på vandet, lige så længe kan han huske.

Eventyret startede, da han som 5-årig blev introduceret til sin fars egen hjemmebyggede jolle. Og allerede før hans første runde fødselsdag fik han sin egen Optimistjolle, og siden da har Henrik Kold ikke kigget sig tilbage. Sejlsporten er blevet hans liv.

Venskaber på vandet

På trods af at have vundet adskillige DM-titler og guldpokaler i årenes løb, er det de fantastiske venskaber og bekendtskaber fra livet på vandet, der står klarest tilbage, når Henrik reflekterer over livet på vandet. Sejlsport er mere end bare en sport. For Henrik blev det en livsstil.

"Sejlsporten går i blodet, og det gør den for rigtig mange. Især hvis man kommer i gang i en ung alder. Man bliver bidt af det, og folk bliver hængende i sejlsporten igennem hele livet," fortæller Henrik Kold.

Det er særligt kammeratskaberne fra livet i sejlsporten, der får mange til at blive hængende.

"Det bedste, sejlsporten har givet mig, er utroligt gode kammerater, for man møder virkelig mange spændende mennesker. Man konkurrerer benhårdt på banen, men når man kommer i land, er man først og fremmest gode kammerater."

Henrik har selv prøvet flere end 10 forskellige bådklasser gennem tiden, men han er altid vendt tilbage til Folkebåden.

"Der er en speciel ånd og et specielt sammenhold i Folkebåden. Man hygger sig virkelig med hinanden".

Sejlsport blev til social arv

Selvom Henrik i dag har lagt rorpinden på hylden, lever familietraditionen videre i bedste velgående hos hans døtre. To ud af hans tre døtre er trådt i fars fodspor og sejler selv den dag i dag. Det vækker glæde hos Henrik.

"Det betyder rigtig meget for mig, at mine piger er blevet glade for at sejle," siger Henrik Kold.

Et helt liv på vandet har kastet stor erfaring af sig - især når det kommer til trim og taktik - men på trods af det, påstår Henrik Kold, at han kender sin besøgstid, når det kommer til at rådgive døtrene.

"Ja.... Ej, det er svært ikke at blande sig, men det skal man lade være med! Jeg har ikke så svært ved det," lyder det med et stolt smil fra Henrik Kold.

Selvom Henrik godt kan finde ud af ikke at blande sig for meget i døtrenes sejlads, er der naturligvis stadig plads til sportslig sparring far og døtre imellem.

"De vil egentlig gerne have, at jeg siger nogle ting, men det er dem, der har kommandoen. Jeg har også sejlet lidt med dem, men det kan min ryg og nakke ikke rigtig holde til længere."

I efteråret 2019 købte Henrik og familien en gammel Folkebåd i meget dårlig stand. Målet var i fællesskab at totalrenovere den, og efter mange hundrede timers vinterarbejde, kunne båden søsættes i maj 2020.

"At arbejde for og med mine piger hele vinteren om dette projekt og sejle med dem nogle gange i løbet af sæsonen 2020, hvor det var dem ,der tog ansvaret og jeg bare nød at være med, har virkelig givet en fantastisk glæde," fortæller Henrik Kold.

Folkebåden er for alle

Folkebåden er den mest udbredte 3-mands kølbåd i Nordeuropa. Ifølge Henrik er den ud fra et økonomisk perspektiv en ganske fornuftig investering, og derudover er Folkebåden garant for gode sommerferieture samt oplevelser, man ikke glemmer. Desværre er der, hvis man spørger Henrik, alt for få nye ansigter i miljøet.

> Folkebåden er for ALLE. Den kan både sejles af drenge og piger, og så konkurrerer man mod hinanden på lige vilkår."

"Sejlsporten er desværre kørt rigtig meget ned ad bakke deltagermæssigt, så vi har brug for nogle nogle nye og unge ansigter i Folkebåden."

Henrik ærgrer sig over udviklingen i deltagerantallet. Ifølge ham appellerer Folkebåden nemlig netop til unge mennesker.

"I Folkebåden kan du få lov at komme ud til nogle rigtig store stævner med mange deltagere. Der er et helt fantastisk fællesskab ude til de her stævner, og det skal de unge også ud at opleve."

Spørger man Henrik, har Folkebåden en unik kvalitet, som andre bådklasser ikke har.

"Folkebåden er for ALLE. Den kan både sejles af drenge og piger, og så konkurrerer man mod hinanden på lige vilkår. Der er fantastisk konkurrence, men vi mangler desværre mere bredde i sejlsporten lige nu."

På trods af bekymringen, er der dog også håb at spore hos Henrik Kold.

"Bare her i Kerteminde er der for nyligt kommet tre besætninger med unge mennesker, så de unge er måske på vej ind i sejlsporten igen. Alle os gamle folkebådssejlere er glade for, at der kommer nogle nye ind i klassen, og de vil blive taget imod med kyshånd!" ∎

ERIK SKOV MADSEN

Forsker til hverdag og folkebådsentutiast i fritiden

Erik Skov Madsen forsker i produktionssystemer og cirkulær økonomi på Syddansk Universitet, hvor han også er lektor. På Folkebåden er det akademiske arbejde byttet ud med vind, vejr og luft.

Af **Daniel Tidemann**

63-årige Erik Skov Madsen er til daglig forsker, men har også en baggrund som håndværker. Derfor holder han også ekstra meget af det praktiske arbejde, som Folkebåden kaster af sig.

Han har sejlet i 12 år og nyder det afbræk, Folkebåden giver fra hverdagen. Nogle af planerne for den kommende sæson er allerede lagt, men først og fremmest ser Erik allermest frem til bare at komme af sted.

"Jeg glæder mig bare til at komme ud og sejle nogle ture. Jeg skal rundt om Langeland. Jeg tror også, at jeg skal til Kiel. Jeg har en datter, der bor dernede," fortæller Erik.

Erik sejler med mange forskellige - både med familie og venner, men også nogle gange alene på aftenture.

"Det er et dejligt frirum fra en hverdag med meget teori og læsning."

Erik nyder det enkle liv på Folkebåden

Noget af det, Erik allerbedst kan lide ved Folkebåden, er, at den giver plads til det enkle.

"Båden er en spejderbåd, og den er nem at gå til. Det er det enkle liv. Der er ingen indenbords motor, og der er kun to sejl," fortæller Erik.

Udover bådens unikke brugervenlighed, så har Folkebåden også en flot designmæssig stil, mener Erik Skov Madsen. Derudover elsker Erik som gammel håndværker at sætte båden i stand.

"Det er en flot båd, og det er en klassisk båd. Uanset hvor jeg kommer, får jeg at vide, at det er en flot båd, og det synes jeg jo også selv. Jeg er jo gammel håndværker, så jeg kan også godt lide at gå og skrue på den og holde den i fin stand samt det træarbejde, der er ved den," siger Erik Skov Madsen.

Eriks Folkebåd er navngivet Frøken Himmelblå, og han glæder sig til endnu en sommer, hvor det handler om at blive udfordret af elementerne og nyde friheden.

KARSTEN HOLK

Tursejlads i Folkebåden giver ro i en hektisk hverdag

Karsten Holk har en travl og hektisk hverdag som produktionsdirektør, men han har fundet en ro i Folkebåden, som han ikke har kunnet finde andre steder.

Af **Daniel Tidemann**

50-årige Karsten Holk er til daglig produktionsdirektør i Tetra Pak Processing Systems, og det giver en travl og hektisk hverdag med mange bolde i luften. Men når han træder ned i Folkebåden, går det hele op i en højere enhed. Her har han fundet en ro i det primitive, som han ikke vil bytte væk for noget.

Tursejladsen er et frirum

Med mange opgaver og korte deadlines i hverdagen, havde Karsten Holk brug for et afbræk. Derfor købte han sidste år en Folkebåd sammen med sin kone.

"Vi bruger Folkebåden til at komme af sted, nyde vejret og komme lidt rundt til de forskellige danske øer. Det er også vores plan for den kommende sommersæson," fortæller Karsten Holk.

Folkebåden giver nogle feriemuligheder og en frihed, som man ikke kan finde mange andre steder. Derudover kan Karsten godt lide det simple aspekt ved Folkebåden.

"Vi har købt båden for at kunne slappe af og tage ud og nyde det gode vejr. Vi har også altid godt kunne lide at komme på telttur, så vi kan godt lide det der med, at det er lidt primitivt."

Folkebåden opfylder alle krav

Folkebåden er som bådklasse meget nem og billig for startere, og det er også noget af det, Karsten sammen med sin kone har søgt efter.

"Båden er meget let rent vedligeholdelsesmæssigt, og så er den billig. Vi bruger kun en weekend på forberedelse, og så er den klar til at komme i vandet. Vi kan også godt lide, at det ikke er ligesom at flytte ned i et hus på vandet. Den er lidt primitiv, og det kan vi godt lide. På den måde kan vi komme endnu tættere på naturen," fortæller Karsten Holk.

Foruden alle Folkebådens gode funktioner, kan Karsten heller ikke stå for dens gamle og klassiske design.

"For det første synes jeg, at Folkebåden har et fantastisk flot design. For mig er Folkebåden jo et super flot klassisk design. Den er bygget i 1942, og siden da er der slet ikke blevet pillet ved den."

VEDLIGEHOLD

ALUMINIUMSRIG

Guide til vedligeholdelse af din aluminiumsrig

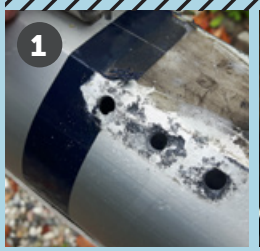
1

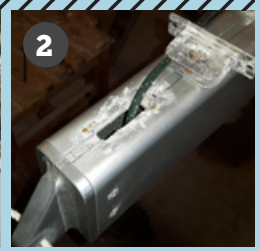
2

3

4

5

6

7

Af **Lars Bræstrup**

Det har været stilletid med båden efter en lidt usædvanlig sommer i 2020. For os tursejlere har det jo været en god sommer trods restriktioner og lockdown. For vi har da ikke været hindret i at sejle frit og nyde mange gode dage med godt vejr. Personligt har vi ikke tidligere sejlet så mange timer som i 2020. Mange arrangementer, der traditionelt kræver vores opmærksomhed, var aflyst, og ja... så tog vi ud på vandet.

Men nu kan vi glæde os til en ny sejlersæson med sejlads, fællesskab og opfyldelsen af drømme og ønsker for 2021. For at være på forkant, er det tid til at fokusere på de ting ved båden, som før eller siden kræver opmærksomhed. Jeg bringer et par punkter frem, der i noget tid har ligget mig på sinde.

Vedligehold af aluminiumsmast og bom

Vi oplever flere og flere der sejler med alumast og bom, både blandt tursejlere og kapsejlere. Det er ikke sådan at folkebådsmaster og bomme er fremstillet ringere end andre alu-rundholter, men der er mange alu-rundholter, der lever et sølle liv uden rettidigt vedligehold. Det vil jeg her motivere jer til at gøre noget ved.

Mange tror, at en alu-rig er supernem at vedligeholde. Man skal ikke slibe og lakere, ikke foretage sig andet end afvaskning og indsmøring i alu-pleje. Og de første år er det ok, men ret hurtigt kræver det, at man holder godt øje med tæringer omkring rustfrie beslag og der, hvor der er monteret gevindskruer i mast og bom. En del mastefabrikanter monterer rustfrie beslag uden at lægge en tynd nylon eller teflon plade under beslaget. Og selv om mastebyggeren påfører en lak eller lignende på bagsiden af beslaget, holder det ikke korrosion i alu-mast og bom borte i mere end et par år. Det er en nødvendighed at demontere rustfrie beslag uden nylonunderlag og rense alu og beslag grundigt for at fjerne det fedtede stof og hvide pulver, der danner sig mellem rustfri og aluminium. Se foto 1. Hvis der ikke gøres noget ved de tæringer, går det hurtigt med nedbrydning af aluminium. Rustfrit stål er det stærkeste, og derfor kræver det aktion, hvis ikke mast og bom skal skades så meget, at strukturen svækkes. Denne tæring opstår ikke med alu-beslag monteret på alu-mast og bom.

Her er løsningen

Det er vigtigt at gøre det nødvendige arbejde, inden det er for sent, og hvad skal der så gøres? Alle rustfrie beslag skal demonteres, hvor de er monteret på alu-mast og bom, og hvor der IKKE er lagt nylonplade under. Se foto 2. Begge dele skal renses grundigt. Også maskinskruer med gevind eller selvskærende skruer skal skrues ud og renses. Herefter skal der klippes nylon- eller teflonplade, gerne så tynd som 0.5 mm. Et kraftigt plastchartek er fint. Det er bedst med så tynd plade, da det ellers er vanskeligt at bruge de eksisterende huller til popnitter eller skruer, når pladen er for tyk, pga. mastens runding. Se foto 3. Når beslag skal monteres igen, skal der bruges popnitter af monelmetal og IKKE rustfrie nitter, der opstår nemlig tæringer under hovederne på popnitter af rustfrit stål. Når maskinskruer med gevind monteres, skal gevindet smøres med TefGel eller MareLubeTM, der er et stof bestående af silikone og teflon, og der findes andre tilsvarende produkter. Dette stof sikrer, at der ikke opstår korrosion (tæring) i alu-materialet omkring skruen. Det sikrer også, at skruen kan skrues ud om 1-2 år. For at sikre det på lang sigt, demonterer jeg alle skruerne hvert andet år og smører dem med ny MareLubeTM. Det er en lille indsats for at skruerne i mast og bom ikke går uhjælpeligt fast. Efter 6-8 år vil det i de fleste tilfælde ikke være muligt at adskille skruer, der ikke er vedligeholdt med et anti-korrosionsmiddel.

Det kan godt lyde lidt nørdet at udføre det arbejde på en tilsyneladende nyere mast og bom. Men når arbejdet med teflonplade under beslagene er klaret, er det kun en halv times job hver andet år, når gevindskruer skal smøres. Popnitter i beslag med nylonplade under, skal ikke demonteres jævnligt som gevindskruer. Og det jeg her nævner, er ikke et surt opstød over, at kvaliteten er ringe eller en utilfredshed med vore producenter af aluminiumsmaster og bomme, men velmente råd og en opfordring til at være opmærksom på de små ting, der skal holdes øje med.

Stag og vanter

En anden ting jeg observerer, er hvordan sidevanter og strutstag går ind i masten. De er på de fleste alu-masten efterhånden fikseret med t-terminaler, og jeg ser desværre et par kedelige eksempler på t-terminaler, der ikke sidder i den korrekte retning ind i masten. Når wirer og terminal ikke flugter i lige linje, sker der en overbelastning af et par enkelte af de 19 kordeler, og når en kordel brister, er wiren tjenlig til udskiftning. I nogle tilfælde er det kun et spørgsmål om at bevæge wiren, så den falder korrekt på plads i bagpladen, der er fæstet inde i masten. Men i nogle tilfælde er det et spørgsmål om en tilretning af terminal, så den flugter korrekt. Se foto 4 af wire, der ikke flugter. Jeg har set et par eksempler på forstag på træmaster, hvor der var et ret stort knæk lige under øjeterminalen ved godsbeslaget. Og det har flere gange resulteret i brud på forstaget under sejlads. Det er heldigt, hvis fokken kan holde masten stående, indtil man er i havn eller reddet på anden måde, og hvis ikke, så koster det næsten altid en brækket mast.

På alu-masterne ser jeg en del uden t-terminal på forstaget, her er der en toggle monteret på masten, det er ok! Så tjek lige dine vanter og stag, når masten er rejst og inden du spænder riggen op. Hvis der er knæk mellem terminal og wirens retning, så prøv lige at ry- ➠

ste wiren, inden du spænder op. Hvis det ikke hjælper, må der en fagkyndig til at løse problemet. De har flere muligheder for at afhjælpe problemet.
Der er også en del slid på strutwirer der hvor de holdes ind til masten af en rustfri bøjle. Det er enkelt at demontere bøjlen og tilskære en nylon kous. Den kan så sættes inden i bøjlen ved genmontering. Se foto 5 og 6.

Fald til storsejl og fok
Efterhånden er der flere Folkebåde med fald helt i tovværk. De fleste træmaster er stadigt udstyret med wirefald, men på alu-master, der hovedsageligt bruges til tursejlads, bruges som regel tovværk til fald i Dyneema eller lignende materiale i hele længden. Her skal vi lige være opmærksom på, hvordan faldene er forbundet med sjæklen i top. Er der splejset et øje og det er fæstet til sjæklen med et "æselhoved" eller et pælestik, svækkes linens brudstyrke med 50 – 60 %. Så i stedet for et knob, så lad blot det splejsede øje gå direkte i sjæklen, det er meget stærkere. Se foto 7. Og for at gøre det værre, er denne øjesplejs ude i solens skin mange timer hvert år. Ren Dyneema er ikke særligt påvirkeligt af UV stråler, men hvis dine fald er et mix af Dyneema og Kevlar er det væsentligt mere sårbart, da Kevlar ikke tåler UV stråler. Tjek dine fald jævnligt og skift dem gerne ud hver 5–6 år.

Efter disse velmente råd til alle jer, der sejler med aluminiumsrigge og moderne liner til fald, skal ingen være i tvivl om, at jeg er kisteglad for, at jeg har skiftet min træmast ud med en aluminiumsmast og bom. Der er så mange goder og fordele, som jeg nyder hele sommeren og glæder mig over. Det er et solidt produkt og en god kvalitet, der sikrer køberen mange års fornøjelse og sikker sejlads. For at nævne et par fordele er der slæder i storsejlets forlig, effektiv og enkel rebemulighed, let vedligehold og en bom, der ikke vrider sig og let risikerer at brække i hårdt vejr.

Jeg ønsker alle jer derude en dejlig sommer med mange gode ture på vandet og stor fornøjelse i jeres Folkebåde. Jeg håber at mødes med jer rundt i havne og på ankerpladser. En Folkebåd er jo stort set det eneste, vi behøver for at nyde sejlerlivet og naturen på 1. klasse.

Sejlerhilsen og god vind i 2021.

Lars Bræstrup
F DEN 1048 MARIA

E-Mail: labra1048@gmail.com

LARS BRÆSTRUP
født maj 1954
Har sejlet fra 10-årsalderen
Har ejet og sejlet Folkebåd siden 1977, nu i D 1048
(D 477 - D 800 - D 1048)
Arbejdet som Bådebygger hos Walsteds Bådeværft i 41 år.
Er ivrig tursejler og har deltaget i mange kapsejladser gennem årene.

Følg os på Instagram danskfolkebaadsklub

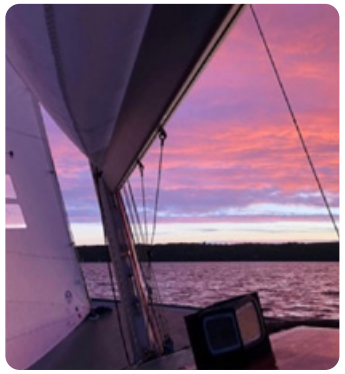

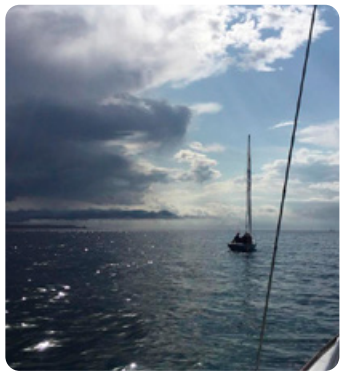

SPONSORER SØGES

Skal du have denne annonceplads næste gang?

Kontakt en fra Sponsorudvalget, og få en god snak om dine muligheder for at blive synlig over for en flok meget engagerede medlemmer. Det kan være i form af annoncer her i bladet, på hjemmesiden eller på Instagram. Det kan også være præmier til vores gennemgående rangliste. Har du andre idéer? Så tag fat i os. Vi er lydhøre, og ser frem til at samarbejde.

SPONSORUDVALG:
Flemming Kold, kold@katalysator.dk
Scott Dydensborg, sdy@universal-robots.com
Søren Kæstel, SK@wk.dk
Anders Sunke, as@sunkeark.dk

Min fynske ODYSSÉ

Petra Jørs er vinder af Englænderpokalen 2021. Hun vinder på baggrund af sin beretning om hendes deltagelse i Silverrudder. Her følger Petras fortælling.

*Foto: **Søren Stidsholt Nielsen**, FAA.dk*

Jeg ved, jeg skriver til et publikum, der bærer en lang, spændende og til tider farefuld sejlerkarriere i rygsækken. Derfor kan min spæde og korte karriere til søs nok næppe kaldes en odyssé. Dog vil jeg tillade mig at bruge betegnelsen om mine strabadser rundt om Fyn til den verdensberømte single hand-sejlads Silverrudder.

Først vil jeg fortælle lidt om mit ophav, mit lille hav rundt om Ærø. Dér, hvor alting begyndte engang for 20 år siden. Sejlads er en hobby for mig, som jeg aldrig rigtigt har gjort så meget ved, når man sammenligner med andre sejlsportsfolk rundt omkring i Danmark. Det har, efter min egen bedømmelse, noget med økulturen at gøre. Min familie stammer fra én af Danmarks største maritime miljøer, nemlig Marstal på Ærø. Min ærøske slægt er flere generationer tilbage vokset op med en far til søs. En fraværende sømand, der kom hjem med oplevelser i ærmet. Både død, ulykke, eksotiske krydderier og udstoppede dyr. Ja, havet var overlevelse. Sådan er det heldigvis ikke helt længere, men det tror jeg har præget min tilgang til sejlads, og derfor skylder jeg det et par linjer.

Siden jeg startede min egen fortælling til søs i Optimistjollen, har jeg altid haft en lille iboende frygt for havet plantet i kroppen. Men, som så meget andet, må man gøre det nok gange, udfordre grænser og bruge tid, masser af tid. Det har jeg sat mig for, og derfor valgte jeg, stærkt inspireret af min far, at stille op til Silverrudder i min egen Folkebåd Pegasus, DEN 639, med tanken om at kunne udfordre mig selv, lære båden rigtig godt at kende og nyde mit helt eget selskab. Jeg havde ikke ambitioner om noget som helst andet end i hvert fald at sejle over startlinjen. Så jeg meldte mig til.

I starten af september begyndte jeg at skænke den forestående marathon-sejlads en tanke godt hjulpet på vej af mit kyndige bagland af erfarne sejlere. Jeg indså pludselig, at jeg hverken kunne bruge tid på studier eller arbejde i ugen op til. Jeg måtte gå all-in for at rigge båden ordentligt til inden start.

Nå, men fredag d. 18. september 2020 oprandt. Der var meldt milde vinde og stærk medstrøm ved starten ud for Christiansmindebroen i Svendborgsund. Jeg skulle bare ud i det. Løbet med 'small keelboats' startede kl. 11.00, og vi skulle østen rundt om Fyn. Så meget vidste jeg.

Jeg kom for sent til starten, men da de fleste både bare lå og drev og valgte de forkerte hjørner ud gennem det smalle løb, kunne jeg virkelig bruge alt det, jeg havde lært om strømmen i Svendborgsund. Jeg kunne i hvert fald holde lidt gang i båden i forhold til de andre.

Da jeg rundede sidste bøje lige syd for Thurø, kom der vind. Overraskende nok så meget vind, at jeg løb 4-5 knob. Det lettede. Nu kunne jeg nyde sejladsen med selvstyreren på og masser af herlig proviant i køletasken. Min far kom blæsende forbi i sin 11-meter med flyvesejlene oppe. Det var dejligt at vide, vi var i det "sammen".

Vinden skulle dø, så det var bare om at sejle på det, der var. Der skulle stå vind under Fyn, og den ville være agterlig op gennem Storebælt. Det holdt. Jeg bommede et par gang uden de store problemer. Helt oppe ved lavbroen døde vinden dog lidt ud, så der endte jeg med at gå fra kryds til læns og tilbage igen, da jeg kom ud på den anden side af lavbroen. Her havde jeg til gengæld opsnuset, at jeg måtte fange medstrømmen ude i bæltet. På kryds fungerede min selvstyrer knap så godt, så jeg bandt et stykke snøre til rorpinden, der gik rundt om spillet. Så kunne jeg sidde lidt i læ af alting bag skottet og alligevel styre. Nu var mørket snart ved at falde på, det ville blive koldere, og jeg måtte fokusere på at holde mig varm og mæt. Jeg klædte mig på med uldundertøj, heldragt, lavede te og suppe med varmt vand fra termokanden.

Næste farvandsafmærkning var på vestsiden af Romsø. Jeg skulle have lanternerne og pandelamperne i gang. Ved toppen af Fyns Hoved valgte jeg at fortsætte et godt stykke nordpå. Pludselig følte jeg mig virkelig på udebane. Der var T-ruten og mange både omkring mig. Sejlbåde med toplanterner kan være svære at se i mørket...

Der tikkede en besked ind fra min faster, der var på nattevagt: "Kære Petra, De varmeste tanker og knus til dig derude på havet! Håber alt vel, og det ikke er for koldt for dig!! Det er bare så flot og sejt, at du deltager i sådan et ekstremt foretagende!! Er meget stolt, og alle på skadestuen er orienteret! Kan du nu holde modet oppe derude og husk, bedstefar passer på dig i den stjerneklare nat!".

Guud ja... Natsejlads er jo noget helt magisk. Det er barndomsminder fra de lange sommerture i vores familiebåd. Det er min gamle bedstefar ved roret med ild i piben. De minder beroligede mig. Nu havde jeg ganske få betænkeligheder ved at sidde dér ved rorpinden alene.

Da alle indtrykkene havde lagt sig, kunne jeg virkelig nyde øjeblikket. Jeg havde udsigt til en 'New York skyline' af lanterner, stjerneskud på himlen, varme og tid. Tid til at fundere over mange ting, også min søulk af en bedstefar, jeg mistede for et par år siden.
Som natten skred frem, kom trætheden, men heldigvis havde jeg mine supporters på land i røret et par gange til at holde mig gående. Snak om vejrudsigter, strømforhold, sejltrim... Jeg havde forbavsende længe Æbelø i sigte. Endelig, endelig rundede jeg den til bagbord. Dagen gryede, og jeg begyndte for alvor at blive ukoncentreret og træt. Jeg satte mig med rorpindsforlængeren i hånden og blundende. Så snart jeg mistede grebet om rorpindsforlængeren, vågnede jeg. Et godt trick, jeg havde lært.

Ved halvsekstiden var jeg helt ude af stand til at holde mig vågen, følte jeg. Jeg ringede min mor op og sagde: "Fortæl mig bare noget. ➽

Jeg er 25 år (årgang 1995), født og opvokset på Ærø. Til dagligt studerer jeg på kandidatuddannelsen i statskundskab på Københavns Universitet. For halvandet år siden flyttede jeg tilbage til Fyn, nærmere bestemt Odense, for at komme tættere på min hjemstavn og alle de gode sejlerkontakter. Jeg startede med at sejle Optimistjolle i Ærø Sejlforening som 9-årig. Da jeg drog på efterskole i Oure, prøvede jeg kræfter med en lang række andre bådtyper og joller. I 2015 blev jeg den lykkelige ejer af en Folkebåd, DEN 639, som jeg bruger til tur- og kapsejlads. Det længste jeg har været afsted var til Polen.

Hold mig vågen". Jeg lå og krydsede inde under Båring Vig. Vinden var døende, og modstrømmen i Lillebælt truede forude. Jeg ringede min far op. Han havde kastet anker ved fem-tiden ved Strib Fyr og berettede om vindstille og stærk modstrøm. Der var opgivende vejrudsigter for det næste døgn.

Jeg måtte lægge en plan. Jeg kunne holde mig oppe ved tanken om, at jeg kun skulle holde ud til Strib Fyr, hvor jeg kunne vække min far. Nu gjaldt det derfor kun de sidste krydsben. Jeg skulle fange den svage vind, der stod, og søge strømlæ ved indsejlingen til Tragten.

Da solen stod op og for alvor slog igennem ved syv-tiden, var jeg flyvende igen. Ny dag, solskin og morgenmad. Jeg havde følelsen af at kunne fortsætte sejladsen i det uendelige.

Ved middagstid blev jeg samlet op af min far, der havde givet op. Rundt om hjørnet under Lillebæltsbroen kom en skov af sejl til syne. Det så fuldstændigt umuligt ud at stævne strømmen. Tragten levede op til sit navn, som den så tit gør.

Vi fik manøvreret os op på siden af hinanden, lod sejlede gå og tændte påhængsmotoren. Sikke en lettelse. Jeg havde sejlet 25 timer nonstop siden dagen før. Jeg ringede og meldte mig udgået. Det lykkedes først at komme igennem på telefonlinjen i tredje forsøg. Der var andre end mig, der havde kastet håndklædet i ringen.

Så var det hjem mod Marstal, det vil sige motorsejlads de næste 12 timer. Jeg kunne endelig gå under dæk og få et par timers søvn.

Kun 8% af det samlede deltagerfelt gennemførte Silverrudder 2020. Jeg melder mig klar igen næste år med et endnu stærkere håb om at kunne gennemføre! ▮

Englænder-pokalen

Er en stor, flot pokal i irsk antiksølv. Den blev i 1964 skænket til Dansk Folkebådsklub af "The Folkboat Association of Great Britain".

Englænderpokalen er en vandrepokal, der uddeles til en sejler, som skriver en særlig interessant beretning fra en tur- eller distancesejlads.

VOLVO

Kom sikkert frem.
Nyd sejlturen.

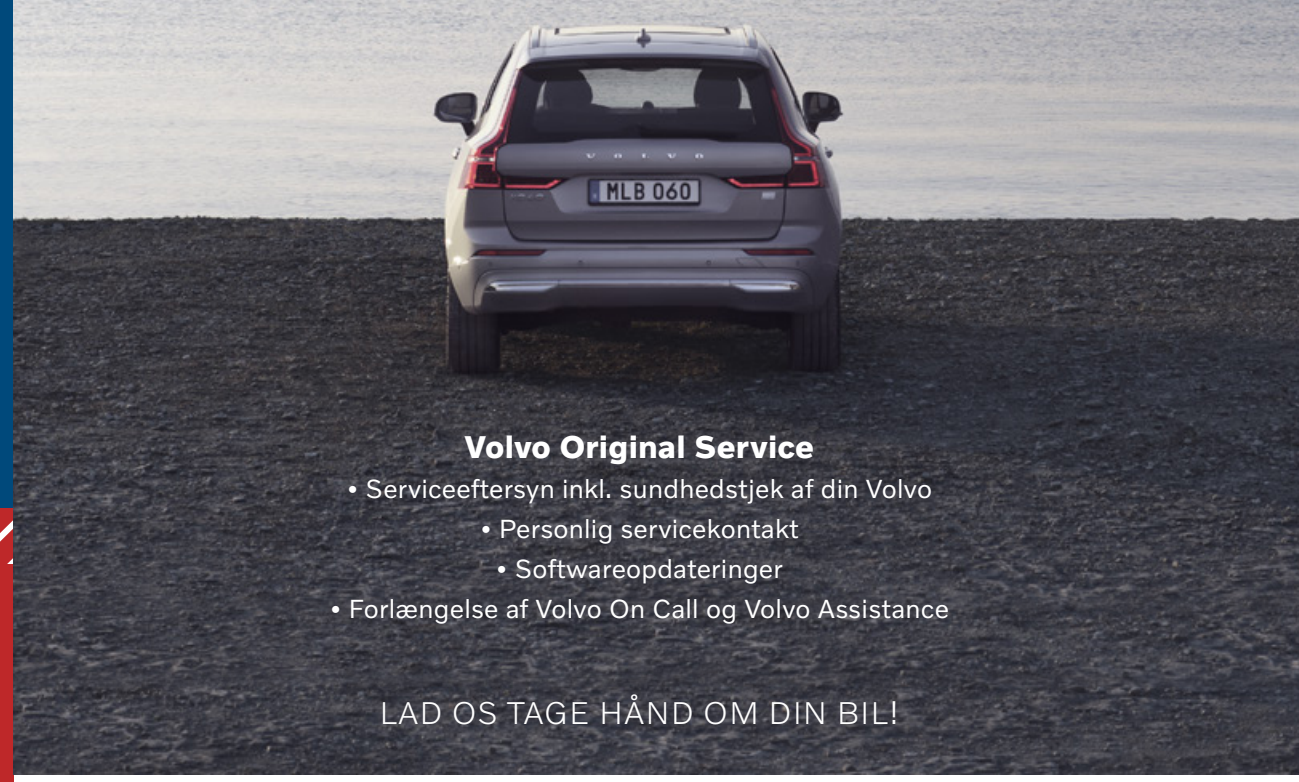

Volvo Original Service
• Serviceeftersyn inkl. sundhedstjek af din Volvo
• Personlig servicekontakt
• Softwareopdateringer
• Forlængelse af Volvo On Call og Volvo Assistance

LAD OS TAGE HÅND OM DIN BIL!

VEJLE
Løversysselvej 9
7100 Vejle
Tlf. 70 27 05 00
Man-fre 9.00-17.30
Lør-søn 11.00-16.00

KOLDING
Trianglen 4
6000 Kolding
Tlf. 75 52 25 55
Man-fre 9.00-17.30
Lør-søn 11.00-16.00

ODENSE SV
Bondovej 18
5250 Odense SV
Tlf. 63 17 13 11
Man-fre 9.00-17.30
Lør-søn 11.00-16.00

HILLERØD
Rønnekrogen 1
3400 Hillerød
Tlf. 48 24 19 24
Man-fre 9.00-17.30
Lør-søn 11.00-16.00

NÆRUM
Nærum Hovedgade 1
2850 Nærum
Tlf. 72 59 18 00
Man-fre 9.00-17.30
Lør-søn 11.00-16.00

Autohuset
VESTERGAARD

PP
Danmark
PostNord

Tune-Up i Kerteminde.
Få det fulde overblik over sæsonens stævner på folkebaad.dk
Foto: **Peter Brøgger**